

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

482. PLENARMØDE DEN 11. OG 12. JULI 2012

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »En styrkelse af deltagelsesprocesserne og inddragelse af lokale myndigheder, ngo'er og arbejdsmarkedets parter i gennemførelsen af Europa 2020-strategien« (sonderende udtalelse)

(2012/C 299/01)

Ordfører: **Heidi LOUGHEED**

I brev af 18. april 2012 anmodede Sotiroula Charalambous, Republikken Cyperns minister for beskæftigelse og social sikring, på vegne af det kommende cypriotiske rådsformandskab om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

"En styrkelse af deltagelsesprocesserne og inddragelse af lokale myndigheder, ngo'er og arbejdsmarkedets parter i gennemførelsen af Europa 2020-strategien".

Det forberedende arbejde henvistes til EØSU's Sektion for Beskæftigelse, Sociale Spørgsmål og Unionsborgerskab, der vedtog sin udtalelse den 27. juni 2012.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 482. plenarforsamling den 11.-12. juli 2012, mødet den 12. juli, enstemmigt følgende udtalelse:

1. Anbefalinger

— EØSU opfordrer EU's institutioner og de nationale regeringer til at forny det politiske engagement og inddrage alle relevante partnere (Europa-Parlamentet, Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, de nationale parlamenter, regionale og lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, det organiserede civilsamfund, de nationale økonomiske og sociale råd eller tilsvarende organer, byer og alle andre former for lokale myndigheder) i Europa 2020-strategien.

— EØSU påtager sig at bygge videre på det hidtidige arbejde med de nationale økonomiske og sociale råd eller tilsvarende organer og nationale repræsentanter for det organiserede civilsamfund ved at blive det europæiske kontaktpunkt og oprette en platform for disse partnere, der kan fremme deres arbejde med Europa 2020-strategien.

— På langt sigt mener EØSU, at Den Europæiske Union bør udvikle en langsigtet vision for det endelige formål med aktørernes inddragelse og arbejde for en gradvis opfyldelse af dette.

— På kort sigt mener EØSU, at en række mindre ændringer ville skabe betydelige fremskridt. Navnlig bør medlemsstaterne og Kommissionen meget hurtigt genoverveje processernes timing og forløb med henblik på at give mulighed for en reel inddragelse af og medansvar blandt alle aktører.

2. Indledning

2.1 Den 18. april 2012 anmodede det kommende cypriotiske rådsformandskab Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg om at udarbejde en udtalelse om en styrkelse af deltagelsesprocesserne og inddragelse af lokale myndigheder, ngo'er og

arbejdsmarkedets parter i gennemførelsen af Europa 2020-strategien på baggrund af formandskabets intentioner om at gøre emnet til en prioritet under formandsperioden og på det uformelle EPSCO-møde i juli 2012.

Med det europæiske semester, der nu er i sit tredje år, er tidspunktet kommet til at se nærmere på deltagelsesprocesserne under Europa 2020-strategien og vurdere, hvordan de kan videreudvikles.

2.2 EØSU's Styringsgruppe for Europa 2020 har til opgave at overvåge arbejdet og samle nationale EØSU'er eller tilsvarende organer i medlemsstaterne, så de kan udveksle erfaringer om, hvordan deltagelsesprocesserne under Europa 2020-strategien kan forbedres.

2.3 EØSU's rolle i gennemførelsen af Europa 2020-strategien ⁽¹⁾ er nu fuldt ud anerkendt, og udvalget ønsker at dele sine anbefalinger til forbedringer af deltagelsesprocesserne under Europa 2020-strategien og det europæiske semester.

3. Europa 2020 – et nyt system

3.1 Den Europæiske Union og dens befolkning oplever en alvorlig økonomisk og finansiel krise, som har haft alvorlige konsekvenser for EU som helhed og borgerne. Mange medlemsstater har oplevet ekstremt pressede situationer og stigende arbejdsløshed forbliver et problem. EØSU mener derfor, som fastholdt i en lang række udtalelser gennem de sidste tre år, at Europa 2020-strategien nu er vigtigere end nogensinde før, idet den opstiller en omfattende dagsorden for reformer, der har til formål at sikre bæredygtig vækst og opbygge et mere modstandsdygtigt EU.

3.2 Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst er *vækststrategien*, der fastsætter mål for centrale politikområder på EU- og nationalt niveau. Den har et meget bredt anvendelsesområde og det overordnede mål er at støtte intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt dække udviklingstendenser inden for innovation, F&U, klimaændringer, energi, arbejdsløshed, industripolitik, social og territorial samhørighed, fattigdomsniveauer, samhørighedspolitik mm.

3.3 Forvaltningen af Europa 2020-strategien sigter mod at samle europæiske, nationale og delte beføjelser i et flerlags-system og bidrager således til at styrke uddybningen af den europæiske integration og dens legitimitet. Sammenlignet med Lissabonstrategien har Europa 2020-strategien indbyrdes forbundne flagskibsinitiativer, som skaber fokus og støtter vigtige tematiske områder, prioriteter, overordnede mål samt et styrket og strengt tilsynssystem, der giver mulighed for en kritisk vurdering af udviklingen (eller manglen på samme) på nationalt niveau.

3.4 Sammenlignet med Lissabonstrategien er rapporteringsmekanismen anderledes, ikke kun fordi den er mere fokuseret, men fordi den nu er samordnet med processerne under de nye og forbedrede systemer til økonomisk forvaltning, således at f.eks. stabilitets- og konvergensprogrammet og de nationale reformprogrammer forelægges Kommissionen samtidigt, hvilket giver et mere komplet overblik over medlemsstaternes situation og hensigter.

3.5 Ændringen i processen blev først fremhævet i selve Europa 2020-strategidokumentet, som præciserede, at "vi har behov for en højere grad af ejerskab" og at der "desuden er behov for et større input fra aktører på nationalt og regionalt niveau og fra arbejdsmarkedets parter" i den henseende. Der blev indgået en specifik forpligtelse til i højere grad at inddrage både EØSU og Regionsudvalget. Dette behov for deltagelsesprocesser er blevet gentaget ved flere lejligheder, først og fremmest i Det Europæiske Råds konklusioner fra marts 2010 og i Kommissionens "*Guidance for drafting, implementing and monitoring National Reform Programmes under the Europe 2020 Strategy*", som fastholder, at "det vil i høj grad være vigtigt at inddrage nationale parlamenter, arbejdsmarkedets parter, regioner og andre aktører i udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer, for således at øge ejerskabet af strategien".

4. Erfaringer med det europæiske semester

4.1 Efter tre år med Europa 2020-strategien står det klart, at mange medlemsstater har forpligtet sig til at inddrage arbejdsmarkedets parter og det organiserede civilsamfund i det europæiske semester og har involveret disse partnere i de nationale processer. Imidlertid er håndhævelsen af disse tilsagn fragmentarisk med varierende grader af forpligtelser. Selv hvor forpligtelserne findes, varierer den reelle inddragelse af partnerne i processen. Mens mange medlemsstater informerer og hører deres partnere, er processen ofte ufokuseret og set fra deltagernes side kan det virke som om processen er usammenhængende eller mangler en overordnet strategi. Navnlig har EØSU og andre givet udtryk for bekymring over de meget stramme tidsfrister, der ofte stort set ikke afsætter tid til en reel debat med arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer eller regionale og nationale parlamenter. Disse bekymringer kommer ikke kun til udtryk på nationalt niveau. Mange organisationer på europæisk niveau har stillet spørgsmålstegn ved, om det europæiske semesters procesforløb og forvaltning samt overvågningen under Europa 2020-strategien kan forbedres. Europa-Parlamentet har fremsat politiske anbefalinger med det formål at give en bedre definition af parlamentets rolle og det bidrag, som det kunne yde ⁽²⁾, og Regionsudvalget offentliggør inden længe egne retningslinjer.

4.2 I EØSU har oprettelsen af Styringsgruppen for Europa 2020 skabt et vigtigt fokuspunkt for udvalgets arbejde og givet EØSU en gruppe, som har et overblik over alle Europa 2020-strategiens områder, og de dermed forbundne forslag, i stedet for at udvalget kun ser et fragmenteret billede. Repræsentanter for Kommissionen og andre aktører deltager løbende i møderne i Styringsgruppen. For at styrke den nationale forbindelse

⁽¹⁾ Som det fremgår af konklusionerne fra Det Europæiske Råds forråsmøder i både 2011 og 2012.

⁽²⁾ "Effektiviteten og legitimiteten af det europæiske semester? Styrkelse af Europa-Parlamentets rolle" 2011.

indbyder Styringsgruppen regelmæssigt de nationale økonomiske og sociale råd og lignende organer til at deltage i vigtige møder i det europæiske semester samt organiserer lokale Europa 2020-arrangementer i samarbejde med nationale civilsamfundsaktører. Dette arbejde bør styrkes og videreudvikles.

4.3 Selvom fokus ikke kun har ligget på det europæiske semester og Europa 2020-strategien har den rolle, som EØSU har spillet i indsatsen for at samle de nationale økonomiske og sociale råd og lignende organer, vist sig nyttig i forbindelse med udviklingen af udvalgets og partnerens analyser af og forståelse for situationen i hele EU og styrket de forslag, der kommer fra såvel EØSU som partnerne.

5. Deltagelsesprocessernes værdi og anvendelse

5.1 Med henblik på at optimere det europæiske semesters gennemslagskraft står det klart, at bedre og mere omfattende deltagelsesprocesser under Europa 2020-strategien ville være til gavn for strategien i sig selv og i sidste ende for borgernes velfærd.

5.2 Den Europæiske Union og medlemsstaterne henviser ofte til nytteværdien i deltagelsesprocesser og inddragelse af det organiserede civilsamfund. Arbejdsmarkedets parter og den bredere offentlighed kan i realiteten benytte sig af en række forskellige processer og systemer. Det er nyttigt at præcisere, hvorfor dette er så vigtigt, og hvad der potentielt kan vindes ved et velfungerende system, der sikrer større deltagelse. En proaktiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter og det organiserede civilsamfund kan skabe:

- *Et større "fodafttryk"* for formidlingen af informationer i hele EU og en betydelig dominoeffekt.
- *Et større medejerskab* af strategierne, hvis de opfattes som resultatet af alle berørte aktørers bidrag.
- *Et system for tidlig varsling* – da de ofte er langt tættere på realiteterne, kan civilsamfundsorganisationer og arbejdsmarkedets parter levere et system for tidlig varsling om mikro-tendenser længe inden de kan iagttages på nationalt eller europæisk niveau.
- *Kapacitet til at afprøve idéer og udvikle løsninger* – ikke overraskende er det som regel dem, der befinder sig tættest på realiteterne, der kan prøvekøre forslag inden de gennemføres i fuld skala, og dette sikrer ofte yderst pragmatiske og effektive løsninger.
- *Bedre gennemførelse* – i mange tilfælde er det arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationerne selv, som vil stå med ansvaret for den egentlige gennemførelse af forslagene i praksis.

6. Specifikke forslag til forbedring af deltagelsesprocesserne under Europa 2020-strategien

6.1 Ved at se på de hidtidige processer på såvel europæisk som nationalt niveau mener EØSU, at der er meget at gøre, og at disse processer kan udvikles til et system, som reelt kan sikre et solidt partnerskab mellem EU's institutioner, nationale regeringer, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer, nationale og regionale parlamenter og andre aktører. Dette vil i høj grad kræve en fokuseret og samordnet indsats og vil ikke kunne realiseres hurtigt. Imidlertid mener EØSU, at sådanne systemer bør udvikles ved gradvist at opbygge en strategisk og omfattende partnerskabsproces med flere niveauer, samtidig med at der hurtigt gennemføres enkle tiltag, der kan skabe forbedringer på kort sigt.

6.2 Som det vigtigste opfordrer EØSU alle EU-institutioner og nationale regeringer til at bekræfte deres politiske opbakning til en mere regelmæssig og systematisk inddragelse af arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer, nationale parlamenter, regionale og lokale myndigheder og alle andre aktører og sikre, at dette gennemføres i størst muligt omfang vha. stærke, leve- og bæredygtige deltagelsesprocesser under Europa 2020-strategien. Lissabontraktaten understreger behovet for at høre civilsamfundet på europæisk niveau i beslutningsprocessen. Hvis medlemsstaterne skal opnå et større medejerskab af og inddragelse i både Europa 2020-strategien og den europæiske proces, bør de udvise den samme disciplin og høre nationale ØSU'er og tilsvarende organer så ofte som muligt.

7. EØSU

7.1 Med hensyn til sin egen rolle mener EØSU, at det har afgørende betydning, at udvalget fortsat fokuserer på området og den strategiske inddragelse af alle elementer i Europa 2020-strategien. Målet er, at der fortsat skal være kapacitet til at se de mulige synergier, der skabes med strategien og dennes enkelte dele.

7.2 EØSU mener, at arbejdet i udvalgets egen Styringsgruppe for Europa 2020 bør fortsættes og videreudvikles. Styringsgruppen skal fastholde sit fokus på strategien og dennes følger-virkninger for den brede offentlighed og bør bygge på sin interne kommunikation med de medlemmer, der ikke er involveret i styringsgruppens arbejde for at sikre, at alle får gavn af styringsgruppens oversigter og indsigt.

7.3 EØSU mener, at det arbejde, udvalget gradvist har udført med at koordinere forbindelserne mellem og arbejdet i de eksisterende nationale økonomiske og sociale råd, har haft en meget positiv effekt, der dog kan forbedres. Mange af disse organisationer har ligeledes en rolle at spille på nationalt niveau i Europa 2020-strategien, hvilket også gælder for mange af deres medlemmer. Hvad angår en bedre inddragelse i Europa 2020-strategien mener EØSU, at der er tale om et område, hvor hurtige, enkle tiltag kunne give betydelige fordele. EØSU mener, at det har ideelle forudsætninger for at blive det europæiske kontaktpunkt for de nationale økonomiske og sociale råd og lignende organer, navnlig med hensyn til at yde bistand til rådernes eget arbejde under Europa 2020-strategien. EØSU er villig til at give et sådant tilsagn og begynde denne proces med at styrke kontakten og samarbejdet yderligere ved hurtigst

muligt at inddrage de nationale økonomiske og sociale råd og lignende organer i et arrangement med fokus på Europa 2020-strategien.

8. En hurtig indsats for at skabe forandringer på kort sigt

8.1 EØSU støtter i høj grad det cypriotiske rådsformandskabs intention om at fokusere på en styrkelse af deltagerprocesserne under Europa 2020-processen og anvende en del af det uformelle EPSCO-møde i juli 2012 til behandling af dette spørgsmål. EØSU støtter fuldt ud dette som en god start, der skal gøre det muligt for medlemsstaterne og Kommissionen fuldt ud at overveje, hvordan de hver især kan forbedre deres indsats.

8.2 EØSU opfordrer alle medlemsstater til at skabe klarhed på nationalt niveau, hvad angår spørgsmålet om, hvilke statslige organer der har ansvaret for hvilke foranstaltninger under Europa 2020 og forholdet mellem de organer, som har ansvaret for at koordinere eller overvåge de nationale reformprogrammer og de organer, der har ansvaret for den egentlige gennemførelse. Selv en enkel præcisering af dette i hver enkelt medlemsstat ville give aktører mulighed for at indgå i et samspil med de korrekte organer og dermed skabe en større gennemslagskraft.

8.3 EØSU mener, at fuld gennemsigtighed med hensyn til de anvendte deltagerformer i den enkelte medlemsstat samt beskrivelser af de processer og instrumenter, som regeringerne har til hensigt at anvende, vil give alle et overblik over hvad der sker, hvorfor og hvordan.

8.4 EØSU mener, at Kommissionen og medlemsstaterne hurtigst muligt bør evaluere timingen af de forskellige tiltag under det europæiske semester. Den mest vedholdende udfordring, som fremhæves af næsten alle aktører under de eksisterende strukturer, er manglen på tilstrækkelig tid til at udarbejde et velovervejede svar eller gennemføre en grundig debat. Medlemsstaterne bør hurtigst muligt overveje de tidsfrister, som de anvender for nærværende, og undersøge, hvordan disse kan gøres mere hensigtsmæssige.

8.5 EØSU opfordrer kraftigt lokale og regionale myndigheder til i højere grad at engagere sig i Europa 2020-processen inden for deres nationale rammer og direkte på europæisk plan. Regionsudvalgets etablering af Europa 2020-overvågningsplatformen er et glimrende skridt på vejen mod dette mål. EØSU mener, at et større engagement bør støttes af nationale regeringer. De lokale og regionale myndigheders forståelse for lokaludvikling og potentielle anvendelsesmuligheder er en vigtig del af det, der kræves, hvis Europa 2020-strategien skal udleve sit potentiale.

9. Udvikling af en langsigtet og omfattende deltagerproces for Europa 2020

9.1 EØSU mener, at der allerede findes yderst nyttige modeller for etableringen af solide strukturer til en permanent dialog. EØSU mener, at *Europarådets kodeks for bedste praksis vedrørende civil deltagelse i beslutningsprocessen* ⁽³⁾ skaber en glimrende ramme og principper for dette arbejde, som kan anvendes

i forbindelse med Europa 2020-strategien. En sådan vifte af principper vil give EU og medlemsstaterne mulighed for gradvist at flytte debatten gennem inddragelsesprocessen fra et forholdsvis lavt niveau, der primært fokuserer på **informationsformidling**, til en åben **høring**, der skaber en dialog mellem deltagerne til i sidste ende et ægte **partnerskab**. EØSU mener, at processerne under Europa 2020 gradvist bør bevæge sig gennem disse deltagelsesstadier. Kodekset giver ligeledes en række yderst nyttige redskaber, som kunne anvendes i Europa 2020-processen.

9.2 Det organiserede civilsamfund i medlemsstaterne bør involveres gennem hele det europæiske semester. En central proces inden for **tilrettelæggelsen** er udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer. Medlemsstaternes forberedelsesproces bør bygge på en bred og mere samarbejdsorienteret dialog med arbejdsmarkedets parter og det organiserede civilsamfund. Disse aktører leverer ikke kun ekspertise vedrørende opstilling af mål og udformning af programmer og strategier for områder som beskæftigelse, uddannelse og social inklusion, de er også grundlæggende aktører for gennemførelsen af disse strategier.

9.3 Et andet centralt skridt i det europæiske semester er offentliggørelsen og evalueringen af de landespecifikke henstillinger. Arbejdsmarkedets parter på europæisk plan og det organiserede civilsamfund skal informeres og høres om de landespecifikke henstillinger for de enkelte medlemsstater. I den forbindelse er timing altafgørende, således at det organiserede civilsamfund kan inddrages på et tidligt stadium i udarbejdelsen af fremtidsudsigter for de følgende cyklusser.

9.4 EØSU har i tidligere udtalelser foreslået benchmarking som en metode til at **måle fremskridtene med hensyn til gennemførelsen** af Europa 2020-strategien. Her gennemfører det nationale økonomiske og sociale råd eller et tilsvarende organ en analyse og opstiller egne prioriterede kriterier ved brug af statistik, der er frit tilgængelig på Eurostats hjemmeside. Nogle ØSU'er arbejder allerede på den måde og andre nationale økonomiske og sociale råd bør opmuntres til at deltage i den samme proces. Ved hjælp af denne benchmarking overvåger aktørerne løbende gennemførelsen af reformerne. Dette udgør et værdifuldt input til revisionen af de nationale reformprogrammer.

9.5 Der bør træffes foranstaltninger for at sætte gang i debatten om gennemførelsen af Europa 2020-strategien i medlemsstaterne, og regeringerne bør udvikle mere effektive processer for **feedback** om resultaterne af en bedre civil og social dialog om strategien. Her kan civilsamfundet spille en særlig nyttig rolle i forbindelse med opfølgningen. Regelmæssige konferencer i medlemsstaterne, der involverer alle relevante aktører, ville være nyttige, og det samme gælder for åbne høringer i parlamentet til præsentation af de nationale reformprogrammer.

9.6 Der er et modsætningsforhold mellem EU-institutionernes voksende bevidsthed om behovet for at høre det organiserede civilsamfund, og de vanskeligheder, som hovedparten af de nationale ØSU'er eller tilsvarende organer står over for på nuværende tidspunkt. Størstedelen af disse organisationers budget finansieres som oftest gennem de offentlige budgetter.

⁽³⁾ http://www.coe.int/t/ngo/code_good_prac_en.asp

I mange medlemsstater er disse organers budgetter blevet beskåret. Dette resulterer i, at de nationale økonomiske og sociale råd eller tilsvarende organer udelukkende fokuserer på nationale prioriteter og reducerer deres deltagelse på europæisk niveau. EU's institutioner bør overveje, hvordan de kan give støtte og bistand til disse organisationer, i det mindste hvad angår deres bidrag til det europæiske semester.

9.7 Da det kan være særligt nyttigt at have et centralt kontaktpunkt for opfølgningen med ØSU'er eller tilsvarende organer kunne Kommissionen overveje at give EØSU ansvaret for at organisere en konference med deltagelse af alle nationale ØSU'er eller tilsvarende organer og institutionerne mindst en gang om året. Konferencen bør times nøje med forløbet af det europæiske semester, og formålet bør være at diskutere det europæiske semester, Europa 2020-strategien og deres bidrag og bedste praksis på området.

10. Aktørerne

10.1 EØSU har den holdning, at aktørerne selv også kunne forny deres engagement i processerne under Europa 2020. Mens udvalget mener, at det primære ansvar ligger hos medlemsstaterne, og at de må evaluere processernes inddragelse af partnerne, kunne aktørerne i højere grad lære af hinanden og i højere grad satse på direkte kontakter til EU's institutioner og de nationale regeringer. På samme måde gælder det, at aktørerne bør forbedre deres egen foregribelse af faserne under det europæiske semester på trods af behovet for, at regeringerne hurtigst muligt genovervejer processernes timing.

11. Specifikke forslag i relation til beskæftigelse, fattigdom og udstødelse

11.1 I sin forespørgsel til EØSU fremhævede det cypriotiske rådsformandskab specifikt, at der var brug for input med henblik på at inddrage civilsamfundet bedre i gennemførelse og opfølgning inden for politikområder som fattigdom og udstødelse. EØSU mener, at de berørte aktørers deltagelse i en struktureret og løbende dialog på såvel EU-niveau som nationalt niveau har afgørende betydning for muligheden for at finde effektive løsninger inden for disse politikområder.

11.2 Det er vigtigt at **udvikle partnerskabsarbejdet** (eng. stakeholder approach) og den strukturerede dialog med civilsamfundets aktører, for så vidt angår politikudvikling, -gennemførelse og -opfølgning i arbejdet med platformen mod fattigdom og udstødelse. Inden for områder som fattigdom og udstødelse er det ofte civilsamfundets aktører som først støder på og skaber opmærksomhed omkring tendenser og samfundsudvikling. Deres fokuserede arbejde med at fremhæve brugerperspektivet, det præventive arbejde, men også udviklingen og udførelsen af innovative tjenester til disse målgrupper giver

værdifuld viden og erfaring i strategiarbejdet til bekæmpelse af fattigdom og udstødelse. Her ønsker EØSU at understrege betydningen af den sociale økonomi og ngo'ernes strategiske rolle med henblik på at reducere fattigdom, fremme skabelsen af nye arbejdspladser og udvikle tjenester, som på en kreativ måde opfylder samfundets behov.

11.3 Inden for disse politikområder er det vigtigt at nævne medlemsstaternes såkaldte sociale rapporter (National Social Reports, NSR), som er et supplement til de nationale reformprogrammer, og som fremlægges af Udvalget for Social Beskyttelse (Social Protection Committee). Disse rapporter, som bygger på den åbne koordineringsmetode, vurderer den sociale dimension af Europa 2020. Rapporterne identificerer de mest nærliggende reformer ud fra den årlige vækststrategi samt fremlægger forslag til konkrete tiltag. Det er af afgørende betydning at finde frem til en proces, hvor man kan **inddrage de berørte aktører bedre i processen med NSR**, hvilket p.t. ikke sker i tilstrækkeligt omfang, samt knytte disse tættere til de nationale reformprogrammer. Det er af største betydning, at den åbne koordineringsmetode for social beskyttelse styrkes med udgangspunkt i integrerede nationale strategier med henblik på at etablere en stærkere kobling med den europæiske platform mod fattigdom.

11.4 Det årlige **EU-arrangement mod fattigdom og udstødelse** bør følges op af en tilsvarende høring på nationalt niveau i samarbejde med det offentlige, personer som lever i fattigdom, ngo'er, organisationer inden for den sociale økonomi, arbejdsmarkedets parter og andre af civilsamfundets aktører. Det er sigtet i fællesskab at undersøge fremskridt og mangler inden for disse politikområder og anbefale reformer. Dette bør ske parallelt med, at de nationale reformprogrammer udarbejdes.

11.5 Også organisering af **løbende dialogmøder og samråd** om specifikke spørgsmål bør skemalægges i forvejen, således at interesserede aktører kan tilkendegive deres interesse. Partnerskabsarbejdet bør desuden omfatte en undersøgelse af de sociale effekter af den årlige vækstoversigt og de fremskridt, der er opnået.

11.6 De nationale reformprogrammer og fastlæggelsen af nationale mål er nøglekomponenter i bestræbelserne på at gennemføre Europa 2020-strategien og de politiske strategier til bekæmpelse af fattigdom. Det er vigtigt at **sikre, at fattigdomsmålet er korrekt defineret**, således at det omfatter grupper, der risikerer at ende i fattigdom, og tager hensyn til den kumulative marginalisering med henblik på at sikre, at strategier og reformer målrettes disse grupper effektivt. Her er inddragelse og partnerskab med aktører i civilsamfundet af central betydning, da disse ofte opdager nye risikogrupper tidligt eller identificerer øgede risici for marginaliserede grupper.

Bruxelles, den 12. juli 2012

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg